FRATELLI DELLA CARITÀ . BROTHERS OF CHARITY . BROEDERS VAN LIEFDE . FRÈRES DE LA CHARITÉ

Copyright © www.bradi-barth.org

Als broeders, gelovig, vertrouwend en edelmoedig
in dienst van de caritas, in de voetsporen van Vader Triest

De Broeders van Liefde
wensen U
een zalig Kerstmis
en een gezegend 2023

Br. René Stockman
Generale overste
Broeders van Liefde

Rome, 25 december 2022

Beminde Medebroeders,
Beste Aangesloten Leden,

Traditiegetrouw willen we ter gelegenheid van Kerstmis en het komende nieuwe jaar u allen vrede en vreugde toewensen, met een vrede en vreugde die mag groeien in ons eigen hart en uitstralen in de omgeving waarin we dagelijks mogen toeven. Want het is op deze voor ieder van ons unieke plaats dat we de boodschap van Kerstmis moeten waarmaken en blijven beleven.

We kunnen niet zeggen dat we vandaag echt vrede beleven. De wereld zucht op zovele plaatsen onder het oorlogsgeweld en etnische twisten, ook op plaatsen waar we als congregatie aanwezig zijn. We kunnen dikwijls niet anders dan machteloos toezien en alleen maar proberen hen te helen en nabij te zijn die op de een of andere wijze het slachtoffer zijn van deze diverse vormen van geweld. Maar ook in eigen middens moeten

we dikwijls ervaren hoe moeilijk het is om vredevol met mekaar te leven. Bij het bezoek aan communiteiten wereldwijd valt het me dikwijls op hoeveel energie er verloren gaat in het uitvergroten van onderlinge geschillen die zo tot echte conflicten dreigen uit te groeien. Neen, het leven in gemeenschap is niet steeds gemakkelijk, maar vraagt van eenieder een inspanning de onderlinge verschillen te aanvaarden en er positief mee om te gaan en vooral mekaar te helpen om als broeders vredevol samen te leven. We mogen ons niet uitsluitend fixeren op het negatieve dat in de andere en ook in onszelf aanwezig is, en er ons door laten verlammen, maar steeds proberen ook het goede te ontwaren dat ieder van ons in zich draagt. Het komt er ook op aan dat we ons eerlijk de vraag stellen wat wij positief bijdragen om onze gemeenschap meer leefbaar te maken, om er de liefde te laten groeien en mekaar echt te helpen op onze weg naar heiligheid. Jawel, op onze gemeenschappelijke weg naar de heiligheid, daarover gaat het in ons leven, dat is onze gezamenlijke roeping en zending.

Tussen Kerstmis en Nieuwjaar gedenken we de stichting van onze congregatie, nu 215 jaar geleden. Het is een verhaal dat we mogen koesteren, hoe Vader Triest met een drietal eenvoudige jonge mannen het startsein gaf voor wat eens de congregatie van de Broeders van Liefde zou worden. Hoewel zijn doel was om de bejaarden in de Bijloke een betere zorg te geven, koos hij uitdrukkelijk om dit toe te vertrouwen aan religieuze broeders en het streven naar persoonlijke heiligheid voorop te plaatsen. Het is vanuit deze persoonlijke heiligheid dat ze de wereld om zich heen zouden heiligen, meer heel maken, echt helen. Ze werden geroepen om zich exclusief te geven aan God en vanuit deze exclusieve liefdesband de liefde voor de medemens radicaal te beleven. Exclusief wat de liefde van God betreft om radicaal de caritas te kunnen beleven. Het is niet zonder reden dat hij ons het devies “God is liefde” meegaf als uitnodiging om dit echt de basis van ons leven te laten worden naar persoonlijke heiliging en heiliging van onze medemens en de wereld om ons heen. Het is Gods liefde die we mogen ontvangen en uitstralen in de wereld. Dat is het verhaal dat reeds 215 jaar verder gaat en waaraan wij nu mogen deelnemen. Laten we toch proberen zo te leven dat dit verhaal mag blijven schitteren en steeds op een frisse wijze verder verteld mag worden. Dat blijft ook voor ons vandaag onze opdracht, onze roeping, onze zending. Wanneer we op deze wijze proberen ons leven gestalte te geven, zullen we onwillekeurig de vrede om ons heen bewerken. Dat dit de boodschap voor onze Kerstmis van 2022 mag worden.

Wanneer we in vrede leven met onszelf en onze omgeving, zullen we ook diepe vreugde mogen ervaren. Er is veel reden om triestig en verdrietig te zijn. Niet alles wat we wensen gaat in vervulling, en soms staan we voor problemen die ons echt verontrusten en waarvoor we onze slaap zelfs dreigen te laten. Er is verdriet om het verlies van geliefden, en ook in de congregatie zijn we in het voorbije jaar niet gespaard op dat vlak. Jonge broeders verlieten ons omdat ze blijkbaar de vreugde in hun leven hadden verloren of het vertrouwen in de congregatie kwijt waren geraakt. Met pijn moesten we afscheid nemen van een aantal broeders die veel te jong en vrij onverwachts door ziekte zijn geveld. Er waren ook de spanningen binnen de congregatie die ons sommige dagen een somber gevoel gaven en ons in een gevoel van uitzichtloosheid dompelden. Ieder van ons zal hier een heel eigen invulling kunnen geven van gebeurtenissen die ons pijn deden, verdrietig stemden en ons de hoop leken af te nemen. Maar misschien zijn het juist deze momenten van schijnbare hopeloosheid en uitzichtloosheid die ons dieper doen confronteren met wat ons als mens, als gelovige, als religieus echt moet en kan bezielen. Het zijn beproevingen

waardoor we moeten gaan en die ons ofwel kunnen breken ofwel kunnen uitzuiveren. Aan ons de keuze! Wanneer we ons leven echt bouwen op dat geloof dat God ons liefheeft, dat God ons draagt en ons nooit in de steek laat, dan blijft in ons hart een vuur branden dat door niets of niemand kan gedoofd worden. Het is dat vuur dat de bron is van de ware vreugde in ons leven. Soms kennen we slechts twee wegen om met moeilijkheden om te gaan: vechten of vluchten. Ooit ontmoette ik een medebroeder die op zijn tachtig jaar nog steeds op tafel klopte omdat hij als jonge broeder onterecht was behandeld door één van zijn oversten. Hij was hierdoor een verbitterd man geworden en heel zijn leven had hij eigenlijk aan deze kwelling de toelating gegeven om zijn leven te verzuren. Het was een gevecht dat hij nooit had willen opgeven. Anderen gaan op de vlucht en verliezen zich in een dubbel leven, in een door alcohol versuft leven, in een leven dat wegdroomt in goedkoop genot. Vechten noch vluchten zijn de wegen die we moeten kiezen. De enige weg is deze van de eerlijke confrontatie met onze realiteit en met en vanuit deze realiteit voor God te gaan staan en daarover zijn zegen af te smeken, iedere dag opnieuw. Wat een rijkdom hebben we ons leven te kunnen en te mogen bouwen op dat vertrouwen dat God er voor ons is en ons nooit in de steek laat! Wat een voordeel hebben we iedere dag tijd en ruimte te kunnen geven aan deze relatie met God en daarin onze diepe vreugde te mogen ontvangen! We kunnen nooit genoeg dankbaar zijn om onze roeping en de genade die we hebben mogen ontvangen om onze roeping trouw te zijn en vooral trouw te blijven in de moeilijkste momenten van ons leven. Dat is geen mensenwerk, maar dat is Gods werk in en met ons. Laten we daarvan toch echt overtuigd blijven. Het is daarin dat onze ware vreugde mag wortelen en ons hele leven doorstralen en de ware grondtoon worden en blijven van ons leven.

Mekaar een vredevol en vreugdevol nieuw jaar toewensen is geen goedkope wens en klinkt anders dan “prettige feestdagen” of “vrolijk kerstfeest”. Misschien is het wel het diepste en schoonste dat we aan mekaar kunnen wensen: vrede en vreugde. Beiden zijn precieuze geschenken, waarvoor we natuurlijk zelf ook een inspanning moeten leveren, maar die uiteindelijk de vrucht zijn van Gods genade. Het is in deze geest dat we het nieuwe jaar willen ingaan en mekaar Gods zegen toewensen.

Een vredevol en vreugdevol 2023 aan u allen!

Broederlijk genegen in de Heer,

Br. René Stockman
Generale overste
Broeders van Liefde

CURIA GENERALIZIA . Via Giambattista Pagano 35 . 00167 Roma . Italy
T. *39-06.66.04.901 . F. *39-06.66.31.466 . casa.generalizia@fracarita.net . www.brothersofcharity.org